

Waarom zou je in God geloven?

Geloven is voor veel mensen niet vanzelfsprekend. Christenen worden vaak bestempeld als naïef, als mensen met een kinderlijk vertrouwen op Iemand die we niet kunnen zien en Wiens bestaan we niet kunnen bewijzen. Men zegt wel eens: christenen zijn ‘escapers’, die dromen van een rechtvaardige en betere wereld.

De wetenschap daarentegen bewijst ons het bestaan van de ‘echte’ wereld, waarin we leven. Dankzij onze kennis en bekwaamheid, hebben wij als mens van onze planeet een paradijs gemaakt, waarin alles vredig en rechtvaardig verloopt, waar iedereen zich geliefd en aanvaard voelt en gelijke kansen krijgt. Of toch niet?

In elk geval lijkt het, dat we als mens prima kunnen leven zonder geloof. Zowel onder gelovige als niet-gelovige mensen vind je ‘goede’ en ‘slechte’ mensen. Dus: waarom zouden we in God geloven?

Alles hangt af van datgene (of diegene) waarop je je leven richt.

Er zijn zoveel zaken die continue onze aandacht vragen. Zoveel dingen die zich voordoen als het ‘hoogste goed’ dat we als mens kunnen bereiken. Een wereld waarin we volkomen vrij zijn en uit onszelf kunnen breken. Een wereld waarin we onbeperkt kunnen genieten van alle geneugten en waarin alles bereikbaar, veranderbaar en maakbaar is, wat er ook maar in ons hoofd opkomt.

Maar wat wij ook doen of bedenken: alles heeft een prijs en als we die zelf niet (onmiddellijk) betalen, moeten we wel weten dat er altijd iemand is die de prijs betaald...

De reclames willen ons laten geloven dat hun producten ons gelukkig maken. De beelden van de sociale media houden ons een ideaalbeeld voor van mensen die het ware geluk gevonden hebben. Een leven waarin altijd alles fantastisch verloopt en waarin we van de ene bijzondere ervaring hoppen naar de andere...

Kortom: de hele dag door wordt onze aandacht getrokken door zaken die niet het hoogste goed of doel zijn, maar doen alsof ze dat zijn.

Geloven is een bepaalde richting kiezen

We kunnen niet door het leven gaan zonder doel. Wie dat doet heeft geen richting in zijn of haar leven en blijft ter plaatse trappelen. Zonder doel heeft ons leven geen enkele betekenis.

Als we dan toch een doel moeten kiezen, waarom kiezen we dan niet voor het allerbeste? Waarom zouden we niet kiezen voor het ‘grootste goed’ waar ieder mens naar verlangt, namelijk naar een leven dat bezield wordt door liefde?

God is hierin ons grote ideaalbeeld. “God is liefde”, schreef de apostel Johannes. Hij kon dat zeggen, omdat hij Jezus (die God is) gekend heeft. Hij heeft gezien en ervaren dat Jezus liefde is. Hij is één van de getuigen van het levenswerk van Jezus.

Jezus’ grootste doel was om iedereen ‘lief te hebben’. Alles wat Hij deed en zei werd door liefde gedreven. Uiteindelijk stierf Hij ook uit liefde voor ons...

Geloven in het allerhoogste goed

Wie gelooft zegt eigenlijk: Jezus is het beste voorbeeld van hoe je als mens kunt zijn en dat voorbeeld wil ik volgen. Dat gebeurt er immers als je voor het hoogste doel kiest: je probeert te leven zoals Jezus dat gedaan heeft. Doordat we ons als gelovigen richten op Jezus, willen we ons ook zo gaan gedragen.

En ja, wij dromen als christenen van een betere en rechtvaardige wereld. Daarom kijken wij ook uit naar de doorbraak van ‘Gods liefde’ (of Koninkrijk) in ons leven.

Wij aanbidden die God van liefde: Wij erkennen Hem als de bron van alle leven en liefde en beschouwen Hem als ons ‘hoogste goed’, als het ultieme doel in en van ons leven.

Wij bidden dat uit, in het Onze Vader: “Laat Uw Koninkrijk spoedig komen, laat Uw wil worden gedaan, in de hemel, alsook hier op aarde”.

Wij getuigen van die liefde: Wij kunnen niet zwijgen en willen aan iedereen onze ervaring vertellen, van dit geweldig avontuur met onze levende liefdevolle God.

Wij delen die liefde met anderen: Wij kunnen dit prachtige geschenk niet voor onszelf houden en delen het uit aan iedereen die het wil ontvangen. Daarom zorgen wij als christenen voor elkaar en voor anderen.

Wij verwachten de God van liefde: Wij geloven dat Jezus naar onze wereld terugkomt om er Zijn Koninkrijk van liefde en vrede voorgoed te stichten. Hij is onze hoop in leven en dood. Wij kijken uit naar een hemel en aarde die ooit ‘vol’ zal zijn van Zijn heerlijkheid, liefde en vrede.

De stem van Gods hart

Hoor ik daar de mooie klank van een Stradivarius,
een blij melodie van zuivere tonen,
die mijn hart vrolijk maakt?

Hoor ik daar een symfonie van een nachtegaal,
een zachte melodie van heldere tonen,
die mijn hart rustig maakt?

Oh, nee.
Nu hoor ik het goed.
Het is de stem van Uw hart,
die voor mij zingt
en die mij keer op keer bevestigt:

Ik heb je lief...